

Nazwa obiektu i adres: PARK NA MŁYNKU

Adres: Łódź ul. Młynek

Stadium dokumentacji: Inwentaryzacja istniejącej zieleni

Inwestor: Urząd Miasta Łodzi,
Delegatura Łódź-Górna
al. Politechniki 32
90-980 Łódź

Opracowanie: mgr inż. arch. krajobrazu
Janina Urbankiewicz
„DOM-PARK-OGRÓD”
ul. Nowopolska 20 m 10
Łódź

Data opracowania: wrzesień 2008 r.

Spis treści:

1. Przedmiot i zakres opracowania.
2. Podstawa opracowania.
3. Ogólna charakterystyka parku i ocena zachowania zieleni.
4. Ogólne zasady postępowania z drzewostanem parkowym.
5. Opis inwentaryzacyjny.
6. Tabela inwentaryzacyjna.
7. Plan inwentaryzacyjny w skali 1:500 – rys nr 1.

1. Przedmiot i zakres opracowania

Przedmiotem opracowania jest zieleń Parku na Młynku, który położony jest w Łodzi przy ul. Młynek.

Opracowaniem niniejszym objęto cały park. Jego granicę zachodnią i północno-zachodnią stanowi ul. Bławatna, granica południowa przebiega po ul. Młynek. Od wschodu park graniczny z polami uprawnymi.

2 Podstawa opracowania

- umowa zawarta pomiędzy Urzędem Miasta Łodzi, Delegaturą Łódź-Górna z siedzibą w Łodzi przy al. Politechniki 32 a „Dom-Park-Ogród” z siedzibą w Łodzi przy ul. Nowopolskiej 20/10
- mapa do celów projektowych w skali 1: 500

3. Ogólna charakterystyka parku i ocena stanu zachowania zieleni.

Park na Młynku jest terenem zieleni miejskiej położonym w dolinie rzeki Olchówki, znajdujący się w Łodzi w południowo-wschodniej części dzielnicy Łódź-Górna między ulicami Młynek a Bławatną. W centrum parku, na rzece Olchówce usytuowany jest zbiornik wodny z wyspą do której można dopłynąć sprzętem wodnym.

Od strony północno-zachodniej i południowej park otoczony jest zabudowaniami, natomiast strona wschodnia jest mniej zurbanizowana. Około 300 metrów na południe, wzdłuż ulicy Ireny, biegną tory kolejowe łączące stacje *Łódź Chojny* i *Łódź Olechów Wschód*.

Istniejący zbiornik wodny jest otwarty w sezonie letnim. Przeznaczony jest do uprawiania sportów wodnych. Na terenie ośrodka działa wypożyczalnia sprzętu sportowego. Znajduje się też punkt gastronomiczny oraz prowizoryczny parking. Park na Młynku to część łódzkiego Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji.

a) Układ przestrzenny:

Park położony jest w południowo-wschodniej części Łodzi, w dzielnicy Łódź-Górna. Granice parku w ogólnych zarysach nie uległy zmianom, są one wyznaczone przez istniejące ulice (ul. Młynek i ul. Bławatna) oraz pola uprawne. Park nie jest ogrodzony.

b) Układ drogowy:

Na terenie parku występują liczne alejki spacerowe w centrum obiektu oraz łączące park z sąsiednim osiedlem mieszkaniowym. Są one wykonane z naturalnej nawierzchni ziemnej. Układ dróg parkowych nie został w całości zachowany i czytelny. Zatarciu uległa część alejek spacerowych. Pojawiły się przedepty, stanowiące skróty do miejsc najczęściej uczęszczanych przez spacerowiczów.

Park posiada prowizoryczny parking o nawierzchni ziemnej, który położony jest od strony ul. Bławatnej (na wprost ul. Śląskiej).

c) Układ wodny:

Układ wodny został zachowany w stanie niezmienionym. Szlamowanie stawu nie było wykonywane od wielu lat. Obecnie istniejąca warstwa namulów uniemożliwia korzystanie ze sprzętu wodnego oraz z kąpeli wodnych. Urządzenia piętrzące wodę wymagają odnowienia.

d) Architektura:

Większość budynków i budowli pochodzi z lat 60-tych XX wieku. Do czasów obecnych zachował się budynek przystani wodnej oraz towarzyszący mu budynek gastronomiczny.

W południowej części parku znajduje się wiata.

Na terenie parku, od strony wschodniej znajduje się obelisk. Brak jest tablicy pamiątkowej która została zdemonstrowana.

e) Drzewostan parkowy:

W drzewostanie zachowała się duża część pierwotnych nasadzeń drzew i krzewów.

Pierwotne układy kompozycyjne, które tworzyły grupy drzew, aleje parkowe, szpalery raz rozległe polany widokowe są dość dobrze zachowane.

Dodać jednak należy, iż na skutek braku ciągłej pielęgnacji drzewostan parkowy ulega coraz szybszej degradacji. Wiele drzew choruje i zamiera, zaś pozostałe rosną w bardzo silnym zwarcu, a gatunki podstawowe, tworzące pierwotne nasadzenia są wypierane przez liczne samosiewy, które zasłaniają i deformują charakterystyczne kulisy widokowe.

4.Ogólne zasady postępowania z drzewostanem parkowym

Przestrzeganie podanych poniżej podstawowych zasad prowadzenia drzewostanów parkowych umożliwi zachowanie poprawnej ciągłości przemian w parku z jednoczesnym zachowaniem jego pierwotnych walorów kompozycyjnych.

Generalną zasadą jest utrzymanie i odtwarzanie pierwotnego obrysu zasięgu grup i skupin drzew tworzących szkieletowy układu kompozycji drzewostanu parkowego. Za drzewa tworzące pierwotne grupy, aleje czy szpalery lub solitery uznaje się egzemplarze o obwodach pni równych lub większych niż 120 cm..

Za drzewa najcenniejsze w/w grupach i na polanach parkowych uznaje się egzemplarze najstarsze będące świadectwem istnienia wcześniejszych form ogrodowych w miejscu, obecnego naturalistycznego parku powstałego w XX wieku.

W grupach drzew należy utrzymać lub wprowadzać prawidłowe zwarcie poziome i pionowe, zapewniając naturalną sukcesję z gatunków wprowadzonych w ramach nasadzeń pierwotnych.

Drzewa młodsze, pochodzące z samosiewu, występujące pod okapem lub na obrzeżach grup należy adaptować w przypadku, gdy są zgodne ze składem gatunkowym grupy i nie zniekształcają jej układu kompozycyjnego. Egzemplarze wykraczające poza ustalone zasięgi drzew w grupach należy usuwać. Ponadto usunąć należy drzewa przygłuszone, zdeformowane i o wadliwej konstrukcji oraz suche i zamierające. Spod okapu drzewostanu należy głównie usuwać b. liczny samosiew klonu jesionolistnego, klonu zwyczajnego, robinii akacjowej i bzu czarnego.

Zabiegi lecznicze i pielęgnacyjne należy wykonywać w pierwszej kolejności na drzewach najstarszych i obcego pochodzenia

W przypadku wycinki sanitarnej drzew, pochodzących z pierwotnych nasadzeń w miejscu ich występowania należy wykonać nasadzenia odtwarzające z tego samego gatunku. W przypadku, gdy wprowadzanie tego samego gatunku jest niewskazane ze względów na niezgodność jego wymagań z panującymi warunkami przyrodniczo glebowymi należy zastosować gatunek zbliżony formą i pokrojem do pierwotnie występującego.

Drzewa występujące poza zwartymi skupinami starodrzewia, a pochodzące z samosiewów, zgodnie z zasadami rewaloryzacji założeń parkowych należy usuwać w przypadku, gdy ewidentnie naruszają pierwotną kompozycją założenia. Do w/w grupy zalicza się samosiewy klonu, robinii i inne, wyrosłe we wnętrzach parkowych i na ich obrzeżach oraz niektóre samosiewy porastające otoczenie rzeki Olchówki.

Z uwagi na szczególne znaczenie drzew syngieltonowych (soliterów) dla kompozycji założenia parkowego winny one zastać poddane w jak najszerszym zakresie, zabiegom pielęgnacyjnym i chirurgicznym. W trakcie wykonywania w/w prac należy bezwzględnie zachować pokrój korony drzewa typowy dla gatunku.

5. Opis inwentaryzacyjny.

Nazwy gatunkowe podano zgodnie z powszechnie obowiązującą nomenklaturą polską (np. W.Seneta „Dendrologia”).

Obwody pni drzew mierzono na wys. 1,3 m taśmą mierniczą z dokładnością do 1 cm.

Stan zdrowotny oceniony był w 3-ech grupach:

- bardzo dobry - drzewa i krzewy w bardzo dobrej kondycji, które mogą stanowić trwały i wartościowy element w teraźniejszości jak również w przyszłości;
- dobry - drzewa i krzewy w dobrej kondycji, które mogą stanowić trwały element obecnie oraz w przyszłości, z niewielkimi deformacjami korony i uszkodzeniami pnia nie wpływającymi w sposób znaczący na ich wartości krajobrazowe;
- średni - drzewa z mniejszymi lub większymi uszkodzeniami, które ewentualnie należy poddać zabiegom pielęgnacyjnym lub usunąć (w przypadku gdy zagrażają bezpieczeństwu otoczenia);
- zły- drzewa bardzo uszkodzone, martwe lub zamierające, w istotny sposób mogące zagrażać bezpieczeństwu lub w stanie nie rokującym nadziei na polepszenie. Drzewa te należy przeznaczyć do usunięcia.

Uwaga:

Niezbędne do wykonania zabiegi pielęgnacyjne i korygujące zostały podane w projekcie gospodarki istniejącą szatą roślinną. Winny być one wykonane przez fachową firmę ogrodniczą. W/w opracowanie wskazuje również drzewa do adaptacji i do usunięcia.